

Redacția: A. Ministrăria și
Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22
Bris și nebrancate nu se
primesc. Manuscrisurile nu se
returnează!

Birourile de administrație:
Brașov, p. a. mare Nr. 22

Inserate mai primesc în Viena
Hudolf Moss, Habsburgstr. 10
(Oto Maas), em. Schalk, Alois
Herd, J. M. D. S. A., Oppel, J. Don-
nerberg în Brașov: A. V. Gold-
berger în Brașov: E. K. E. B. W. M. A.
în Frankfurt: G. L. D. W. M. A. în Ham-
burg: A. Steiner.

Prețul inserțiilor: o serie
garmonică pe o coloană 6 cr.
și 90 cr. Imbră pentru a pu-
blicitate. Publicări mai dese
după tarife și învalide.

Reclame pe pagină III-a o
serie 10 cr. v. a. sau 80 ani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ANULU LIII.

„Gazeta” este în fă-care dl.
ABONAMENTUL PENTRU ANULU
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate
Pe un an 40 franci, pe șe-
luni 20 franci, pe trei lu-
ni 10 franci.

Se primumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectori.

ABONAMENTUL PENTRU BRAȘOVU:
la administrație, piața mare
Nr. 22, etajul I.: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu două în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Un exemplar 5 cr. v. a. sau
15 bani.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 184.

Brașov, Vineri 17 (29) August

1890.

„Császari osztrák patens.”

(Articulă finală.)

În timpurile acelea, pe când vestita *császari osztrák patens* dela 27 Maiu 1852, era aplicată și practică în Ardeal de omenii împărătesci, domnea aici un absolutism cinstit, care umbla cu vizirul deschis și suprima pe față orice manifestare prin graiu ori prin scris a ideilor politice opuse sistemului asupritor de atunci.

P'atunci omul se putea feri cel puțin de loviturile celor dela putere. Patenta împărătescă absolutistică, prin care s'a regulamentat pressa, avea un înțeles pe cât timp alături cu ea exista și *censura* din partea autorităților politice și a procurorilor, pe cât timp adecă orice număr de *diarși* trebuia să fie revădit și examinat înainte de aparițiunea lui de către aceștia.

Dér ađi patenta acesta ce înțeles mai p'ote ave când — cum dize d-lu avocat Iosif Roman în procesul nostru, — ea se referese la era aceea, în care trebuiau să fie censurate produsele pressei înainte de aparițiunea lor?

Și astăzi trebuie să se predă câte un exemplar de probă autorității politice, dér acesta este numai o formalitate, susținută de dragul patentei împărătesci austriace, căci de fapt ađi nu mai există censura.

Omenii împărătesci vedeau tipăriturile și, déră nu le convenea ceva, opeau răspândirea lor, și nu mai făceau nici un proces. Omenii guvernului regesc „constituțional” de ađi însă se tragă la răspundere în luna lui

August pentru ceea ce s'a scris în Aprilie, intentându procesul de pressă și aplicându contra redactorilor dispozițiile stricte ale patentei absolutistice împărătesci din 1852, căr nu au alt scop decât a împedea de-a se răspândi o scriere în public, fără de aprobarea prealabilă a autorității politice.

Cu alte cuvinte astăzi nu se mai exercită controlul înainte de răspândirea scrierei — și acesta de dragul „constituționalismului” și a pretinsei libertăți de pressă; dér pentru aceea redactorii totuși sunt trași la răspundere pentru că n'au împiedecat răspândirea necontrolată a scrierilor — și acesta de dragul lui *császari osztrák patens*, care se ține în vigoare în Ardeal.

Ori și cine vede că aici praxa absolutistică împărătescă și praxa constituțională regescă se lovesc în capete.

Tréba acesta nu și-o p'ote explica nimeni, déră nu cunosc stările din Ardeal.

Pentru cei, căr le cunosc, enigma absolutistică-constituțională este foarte ușor de deslegat.

O foia guvernamentală din Clușiu a mărturisit în naivitatea ei, tocmai în ajunul procesului nostru de pressă, că *de libertatea de pressă se bucură ađi numai foile unguresci*, că pe procurori nici capul nu-i dore de ce scriu acestea, și numai pentru vătămă de onore și calumnia mai sunt trase la răspundere.

Altfel stă însă lucrul în ce privește pressa naționalităților și în deosebii pressa română din Ardeal. Acesta nu se bucură de libertatea de pressă, dovadă multe con-

damnări de *diarși* români, pe când *diarșitorii* unguri, ori cât de aspru ar scrie, nu li-se atinge nici un păr din cap, „*kutyabajuk sincsen*”, nici habar nu au, cum dize d'ilele aceste o foia umoristică din Pesta.

Tocmai pentru-că așa stă lucrul, și pentru-că în Ardeal sunt și foi maghiare și foi române, este susținută praxa constituțională pe lângă praxa absolutistică; cea constituțională se exercită față cu foile maghiare, ér cea absolutistică cu *császari osztrák patens* se aplică, precum vedem, numai în contra toilor române.

Curtea cu jurați pentru delictele de pressă ar fi să fie o instituție comună și pentru cei guvernăți constituționalicesce și pentru cei guvernăți cu patenta absolutistică. Dér în realitate ea este chemată a judeca numai asupra *diarșitorilor* români și de aceea cei dela putere, ca să fie mai siguri de verdictele ei condamnătoare, au strămutat-o dela Sibiu și au stabilit-o tocmai în Clușiu, unde ei au cei mai mulți partizani și aderenți.

Tote aceste s'au făcut și se fac însă numai cu scopul pentru ca — cum afirmă organul guvernului „Nemzet” — să se dovedescă că „naționalitatea valahă nu este asuprită și că în lumea acesta largă nicăiri nu se bucură naționalitățile de atâta libertate ca pe teritoriul acestui stat.”

Sermani Români Ardeleni, ei sunt destul de orbi ca să nu vedă, că numai pentru binele lor se susține și se aplică și în anul al 23-lea al regimului așa d'isă constituțional: **császari osztrák patens!!?**

Voci asupra procesului „Gazetei.”

„*Neues Pester Journal*” dela 16 August a. c., organ guvernamental scris în limba germană, dize următoarele:

„Pertractarea înainte Curții cu jurați din Clușiu s'a terminat eri cu condamnarea celor doi agitatori români acuși. Li-s'au dat pedepse *sêmfilore* de închisore din cauza agitațiilor fără măsură în contra statului ungar, ai căruia reprezentanți legali au fost numiți usurpatori în articuli impicini ai „Gazetei Transilvaniei;” în contra statului, „al cărui pământ nu e maghiar, ci e al acelor naționalități, căr sunt asuprite în modul cel mai mârșav și nimicite” etc.) Deore-ce articuli au cuprins și *atârarea la resistentă cu forță* ar fi fost foarte regretabilă déră s'ar fi adus un verdict de achitare, pentru-că agitatori ar fi triumfat și ar fi atârțat și mai mult poporațiunea prin periculoșele lor doctrine retăcite. Condamnarea domnilor Pop și Mureșianu va contribui de sigură a trezi pe ultraiști români, pe când masa Românilor va vedé, că apostolii ei falși voesc să o conducă pe o cărare, care ar duce-o numai la ruinul ei.”

„*Budapester Tagblatt*”, organ apponyist, scrie în numărul său dela 16 August a. c. sub titlul „procesul de pressă contra unei foi române” între altele:

„În numărul nostru din urmă am raportat asupra interesantului proces de pressă, care s'a pertractat în Clușiu. Acest proces s'a terminat prin *condamnarea acusaților*, căr vor avé acuma

1) Foia guvernamentală falsifică articuli „Gazetei.” Nu s'a d'is, că statul e numai al naționalităților asuprite, ci e al tuturor naționalităților deopotrivă.

2) De așa ceva nici n'a fost vorba în tot decursul pertractării dela Clușiu. — Red.

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

Fra Giovanni Angelicus da Fiesole.

Transformațiunea mărță, la care a ajuns arta picturii în Italia în seculul al XIV, este de-a se atribui nu întru atâta timpului favorabil de atunci, cât mai vortostă ostenelelor unor facultăți eminente.

Marele Masaccio în curând a avut urmași demni, și un Giotto, care purta viitorul artei sale în sin, cu deplină liniște a putut să privească în viitorul multă promițtor; chiar și fără putere profetică a putut prevedé în germenle ei era de aur a artei sale.

Intre acei puțin, căr s'au nisuit a ridica pictura în Italia la culmea perfecțiunii sale, fără îndoială, că locul primu l'ă ocupă Giovanni da Fiesole.

A spune cine a fost el în arta picturii, nu-i greu. Déră în istoria artei amintim pe Angelo, Raphael, Tizian, ca pe un Caesar, atunci pe Fiesole mai nimerim ilă putem asemăna cu un Bonaventura, seu cu un Augustin.

Déră Fiesole nu se supunea unui ideal sublim, ci și-ar fi cercat rolul în drama lunei sgomotose, atunci numele lui ađi ar fi mai cunoscut decât a multor omeni mari, pe căr rentul timpului i-a răpită cu sine. Dér

Fiesole a fost locuitorul închis a patru păreți, pe care nu l'a interesat lumea, care liniștit și fericit și-a închis ochii, când sub picioare călcă ultimele speranțe ale gloriei sale nemuritoare.

Giovanni Fiesole a fost monach și artist. Acestor două idei a trăit, pentru acestea a murit. Étă un episod din viața lui. Judecați, care a fost mai mare:

Intr'o frumoasă dimineață de veră, la ușa mănăstirii damiane, numită după S. Marcu de Florenza, băteau cu nerăbdare trei bărbați tineri bine îmbrăcați. Așa se vede, că monachii au abusat de paciința lor, căci unul dintre oșpeți, care se părea a fi mai de etate între ei, bătea cu nerăbdare în ușa învechită a mănăstirii cu mănunchiul sabiei sale.

Nu peste mult veni un tiner monach și cu totă promitutiunea deschise ușa oșpeților neașteptați.

„Am dori să vorbim cu egumenul”, dize unul — „condu-ne la densusul.”

Tinrul monach închise porța și plecă prin ambitul lung și întunecos, unde frământul oșpeților răsună într'un mod straniu.

Nu peste mult a ajuns într'o chilă spațioasă. Egumenul, și superiorul de atunci a ordului damian, se sculă

dela masă și cu fața surprinsă primi pe oșpeți.

— „Ce poțiți, domnilor?” — îi întrebă.

„Noi venim într'o cauză importantă, părinte”, — dize unul dintre oșpeți, — „aici e ascuns Giovanni da Fiesole?”

Fața egumenului tradă surprinderea.

— „Ascuns, domnilor?! La noi nu i nimenea”, — răspuse cu serioșitate.

„Ei, nu așa înțelegem, ci aici șede Giovanni da Fiesole?”

— „Nu știu, că ore este aici cineva cu un atare nume”, — răspuse érăși egumenul, — „aici numele vechi din lume nu figurează: cine se fi acela?!”

— „Un artist și pictor?”

— „Doră pe Fra Angelico l'ă căutați?”

„Nu scim, că ore aici așa l'ă numesc, dér în lumea mare se numesc Giovanni da Fiesole. Noi am venit la densusul c'o misiune specială, permite-ne déră, părinte, — ca să putem merge la el.”

— „Cu totă plăcerea, domnilor,” — răspuse egumenul — „dér mănăstirea noastră își are regulele sale. Ași dori să știu scopul misiunii d-vostre!”

„Nu facem din el secret”, — dize cel mai de etate dintre ei, „noi, pe Fra

Angelico, déră el anume e Giovanni da Fiesole, l'ă vom duce cu noi.”

Egumenul făcu un pas înderăt.

— „Pe Fra Angelico voiți d-vostre a-l duce, — a-l duce din Florenza?” O, domnilor!” — continuă cu un suris gingaș egumenul, „atunci în rău timp ați venit. Fra Angelico e monach, — și monachul nu are voință liberă. De altcum nici nu este putere, care să-l p'otă face pe Fra Angelico a se depărta de aici.”

„Acea o vom proba acuși, părinte”, — dize antevorbitorul. „Șci, d-ta, părinte că arta lui Fra Angelico e cunoscută în întreaga Italia?”

— „Despre acesta nu dubitez.”

„Ei și totu nu te poți împăca cu acel cuget, că Giovanni da Fiesole își va părăsi mănăstirea? Un Fiesole, al cărui nume totu Italianul îl pronunță cu mândria, aici se vestețesc, să piară în această mănăstire?! Ar fi prea mult! În cartea sorții e scris pentru el un viitor mult mai splendid, decât să dispară necunoscut de nimeni și neprețit, ca un simplu monach. Pe Fiesole îl așteptă măr și distincțiune!”

— „Dér acestea pe el nu l'ă înteresază.”

„Acesta o vom vedé noi. Condu-ne, părinte, la densusul!”

timp și răgaz, de a se cugeta în închisore asupra păcatelor lor diaristice. N'am mai reveni în deosebi asupra acestui proces, decât cu această ocaziune nu s'ar fi amintit de repetite ori *fóia noastră*. Precum am anunțat, avocatul primului acusat a făcut încercarea de a scăpa pe clientul său, afirmându, că articolul „Gazetei Transilvaniei“ n'a fost alta, decât o parafrază a articolului politic „Libertate poporului“, care l'a publicat baronul Ivor Kaas în numărul de Pasci din anul acesta alú fóiei „Budapester Tagblatt“. Dóră nu mai trebuie să o spunem cetitorilor noștri, că nu pôte fi o afirmare mai absurdă și mai nedreptă ca această. Baronul Kaas a combătut în articolul său *regimul corupt sub care Ungaria a trebuit să sufere cincisprezece ani*) și de atunci avem satisfacțiunea a înregistra, că lupta în contra fostului guvern s'a terminat cu *căderea cabinetului Tisza*. Baronul Kaas a publicat în articolul său pentru *idea adevăratei libertăți și a curatei democrații* și acela nobil patos și cea înfocată iubire de patriă, care distingú toate lucrările literare ale acestui politic, au pârșit și articolul său dela Pasci, care a făcut cea mai adencă impresiune asupra cetitorilor noștri. Ori ce alta am fi așteptat, numai aceea nu, ca un agitator naționalist să aibă cutezarea, de a voi să facă capital din acest articol patriotic pentru scopurile sale. Procurorul și președintele (? Red. Gaz.) au stigmatizat de altminterea această cutezare și ne putem mulțumi cu aceea, ca să întregim raportul nostru de ieri...

„Ellenzék“ dela 21 Augustu n. c. scrie sub titlul „Az eliteltek“ (Judecării) între altele:

„Nu e primul casu, că diaristii români dela noi au venit în conflict cu legea penală. Nici nu e un casu singular, că mâna justiției s'a ridicat asupra capetelor diaristilor români pentru agitațiune în contra naționalității.

„Unii dintre ei au și simțit destul de amar pedepsa pentru orba cutezare, că fără de nici o cauză serioasă și necesitate s'au pus în conflict cu organismul legal al statului.

Însă în mânia împregiurării, că din casuri concrete, domni diaristi români au putut să tragă învățatură, escesele dihnice, unele mai blânde, altele mai grele, mărturisesc, că acești domni seu

*) Ce alta a făcutu „Gazeta“?

— Red.

nu se sciu îndrepta din învățatură pipăite, seu nu-și bat capul cu consecențele. Casul cel mai nou al domnilor Traianu Popu și Dr. Aurel Muresianu așa se vede, că dă material mai mult pentru ultima suposiți. Și tocmai această e partea cea mai tristă a lucrului — pentru dênșii. Fiindcă după câtu am putut observa raporturile — a trecut timpul, ca elementul român din statul ungar să facă capital din martiriul ce și-l pregătesc scriitorii români pe această cale, un capital, care să aducă ceva folos acestor scriitori... Ei, dér când cineva numai de aceea se angajază pentru acest rol, ca prin astfel de devise false și pentru consecențe și mai false să țină mereu atârnată sabia lui Damocle desupra capului său, — asta întru adevăr nu o pricepem...

„Și pentru-că acești domni tractează cu atâta ușurință interesele lor personale — puind în pericol chiar și libertatea lor personală — putem susține, că și *cauzele lor obiective* le tractează cu aceeași ușurință...“

„Dér decă pázitorii ordinii statului legal gândesc, că nu se pôte face excepțiune nici față cu astfel de elemente, ne învoim și cu aceea, ca în anumite casuri să se pedepsesc pentru vătămarea ordinii de drept. Deosebită greutate însă nu punem nici pe acesta...“

DIN AFARĂ.

Inarmări sêrbesci.

De pe vaporul societății ruse de navigațiune pe Dunăre, „Bulgaria“, s'au descărcat în Serbia la 19 Augustu 20,000 pusc Berdan, ce i-le-a fost dăruit regatului sêrbesc Rusia. La Simendria, de-alungul țermului dunărén bulgaru, vaporul rusesc a fost însoțit de un vapor bulgaru de pază, ca să împedece o eventuală ancorare a vaporului rusu la țermul bulgaru cu scopu d'a se descărca pusc.

O convorbire cu ex-regele Milan.

Unu corespondent din Niș alú fóiei „Kölnische Ztg.“ publică în această fóia o convorbire, ce a avut-o cu regele Milan, care a declarat, că Serbia nici odată nu pôte aștepta nici un bine dela Rusia. Sêrbismul independentu stă în contradicere foarte mare cu slavismul, care înghite totu, și afară de ideia panslavă, a cărei consecență ultimă ar fi

*) Va să dică numai cei, cari își păzesu pielea, potú fi, după „Ellenzék“, serioși apărători ai cauzei ce o reprezintă? Ce absurditate! — Red.

negațiunea ideii sêrbismului, Rusia n'ar puté da nimic Serbiei. Serbia așa-dér a avut o datorință națională de-a se alipi către Austro-Ungaria, care ca putere vecină dominază economicese în Serbia și decă ar voi ar puté s'o nimicésă pe acesta. Decă însă va veni rândul deslegării cestiunei orientale, pentru Serbia ar fi o nespuse de mare binefacere când ar puté să câștige bunăvoința Austro-Ungariei. Acestea sunt principiile fundamentale — dise Milan — cu care mi-am condus eu politica; tocmai pentru acesta nu voescu să-mi cresc copilul meu ca panslavist, și nici într'o împrejurare nu voi ierta, ca regina Natalia să influințeze în educația lui, fiindcă înaintea mza regina este un agent panslavu, inamicul meu de mórte și dușmaul țerei.

Corespondentul numitei foi observă, că de taptu Serbia înotă în apele rusesci; atrage atențiunea lumii politice asupra împrejurării, că Pasci se bucură de-o mare trecere în Serbia și dice, că elu va merge de nou în Rusia în afaceri politice, elu, revoluționarul, pe care Țarul l'a decorat ca celú dinteu ordinu rusescu.

Impératul germanu în Rusia.

O telegramă din Petersburgu spune, că diarele rusesci vorbesc, că întâlnirea cordială a împérilor a fost estraordinară. „Novoje Vremja“ dice, că împératul Wilhelm s'a putut convinge, că Rusia nu nutrește dorințe, cari se nu pôte realiza fără de periclitarea păcei și că Germania nu mai pôte să facă responsabilă pe Rusia în viitoru pentru nici un incident. Cabinetul din Berlinu prin nimic nu-și pôte arăta iubirea sa de pace, decât prin aceea, că față cu anumite incidente va observa o atitudine pacinică.

Privitoru la distincțiunea ce i-s'a făcutu cancelarului Caprivi, fóia rusescă dice, că ea probază, că cancelarul germanu a făcut o bună impresiune la curtea imperială din Rusia. Pe de altă parte, dice numitul organu, Caprivi a putut să se convingă despre sinceritatea Rusiei. În urma acestora, e lucru învederat, că e pregătitu deja tărémul pentru o înțelegere pacinică între cele două puternice state vecine. Dintre toate diarele rusesci, singuru „Moskovskja Wjedomosti“ consideră ca imposibilă soluțiunea pacifică a cestiunilor pendente.

SCRILE DILEI.

P. S. Sa Episcopul Ioan Meșianu a plecat Sâmbătă la Pesta, pentru ca să participe la ședințele fundațiunei „Gojdu.“

„Velica Srbia“. „Temps“ primesce din Petersburg scirea, că propaganda panslavă din Moscva a trimis nouei societăți sêrbesci „Velica Srbia“ 4,000 de ruble.

Foc. În Monaru au ars edificiile economice la 7 economi și 9 case. Păgăbiți sunt nisce bieți Români sêraci.

Sinucidere. Fostul deputat dietal ungaru Francz Bakcsi s'a spânzurat la proprietatea sa din Anghiolașu, comit. Trei-scaune.

10.000 de ouă în Mureșu. Comerciantul Hungerleider Simon din Aradu a tocmit 10.000 ouă; la primire, nu i-s'au pârșit a fi bune și a chemat pe medicul primar și pe căpitanul orașului ca să le cerceteze. S'a constatat, că toate ouăle au fost stricate și ca nu cumva să se îmbolnăvescă cineva de ele, au fost transportate și aruncate în Mureșu.

Cehii ceru restabilirea coronei lui Venceslav.

„Moravske Listy“, un alt organu al Cehilor tineri, publică un articol foarte violent, cerendu restabilirea coronei sf-lui Venceslav. De deci de ani cere poporul cehu să i-se redea dreptul seu publicu, dér i-se răspunde: „Inaltul guvern“, căci Cehii bătrâni au uitat dreptul publicu și apărarea lui au pus-o în mâinile guvernului. Poporul însă n'a uitat dreptul publicu și foarte în curându se vor ridica în Boemia, Moravia și Silesia, în gura mare după acest dreptu, voci, ce se vor reuni într'unu torentu puternicu, căruia nu i-se va pute opune rezistență. Pentru restabilirea coronei lui Venceslav trebuie să se întrepună solidar toți Cehii, ea trebuie să fiă evangeliul național al tuturor Cehilor din cele trei țeri, fiă liberali ori conservatori. Atunci va răsări dreptul publicu cehu ca unu fenice din cenușa punctațiunilor pactului de hârția din Viena.

De altă parte se raportază, că studenții moravo-cehi au hotărât să țină adunări în diferite cercuri cu scopu d'a face agitațiune politică-națională. Cea dintăiu adunare a fost convocată pe ziua de 30 Augustu la Olmütz și între

Egumenul plecă. Dér de-odată se opresce.

— „Domnilor, ce voiți? Pentru ce doriți a turbura singurătatea unui bietu monachu, ce a abdisu de lume și de toate bucuriile ei. Elu acuma e fericit, inima lui e dedată cu pânea grea a înfrângerii, inima-i e domolită și tace. D-Vóstru 'lu veți treți din somnu, elu e tare, dér vai! beția gloriei a clătinat inimă și mai taru. Lăsați-lu, domnilor! Lăsați-i sufletul să trăiescă.“

„Nu te teme, părinte!“ strigară toți trei, „noi 'i voim binele.“

— „Artistului da, dér cu monachul ce va fi?“

„Pôte rămâne același, dér Florenza și această mânăstire e mică pentru elu, condu-ne numai la elu.“

— „Domnilor!“ dise egumenul cu voce puternică și stătu în ușe, — „acesta nu o voiu face!“

„Noi am venit din Roma!“ dise celú dintăiu.

Egumenul cu umilință își luă camilavca de pe capu-i rasu, se închină, și apoi plecă încetu și tăcutu.

Pe părții ambitului erau aședate icicolo picturi frumoșe. Streinii nu odată s'au oprit esaminându-le cu atențiune încordată. Egumenul coborîndu pe nisce trepte a pârșit într'unu altu ambitu cu totul delăsatu. Unul dintre streini nu

odată suspină mirându-se, cum sufletul acesta măreț și poftitoru de gloriă pôte să încapă între pereți așa de înguști, în aeru atătu de închis.

Etă, au ajuns în capetulu ambitului. Egumenul se opresce înaintea unei uși.

— „Aici e, pe cine căutați!“

În minutul acela se auți prin ușe un plâns amar și suspinări. Plânsul unui bărbat, un tonu neîndatinat și cutremurător, care pârșe sufletul omului, — pe care numai odată trebuie să-l auțim, ca pururea să nu-l mai uităm*).

Streinii steteau înmărmuriți. Fețele tuturor au albitu ca pârtele. Cu uimire și mirare priviau la egumenu.

— „Acesta este elu“ — dise egumenul, — „lucră tabloulu patimelor lui Christos!“ Patru sêptemâni sunt de când lucră la celú opu măreț. De multe-ori și în mieđu de nopte, când cu toți dormim, se aude plânsul acestui omu penitent prin părții groși. O! domnilor, elu e mai multu monachu ca artistu.“

Păși apoi la ușe și dete la o parte feresta de scândură, ce era în mijlocul ei.

— „Etă, priviți-lu!“

*) Acesta e unu faptu probatu de mai mult, din viața lui Fiesola.

Toți trei óspeți, mergu cu multă curiositate la mica ferestru ca să vadă pe omul celú mai mare alú evului seu. Și omul celú mai mare alú evului seu, renumitul artistu, ședea acolo în vestmintele-i dure de pâr, înaintea picturii sale, tristu rădîmându-și capul, lipsit de ornamente pe stavila sa, — la picioare îi zăcea penelul cădutu din mână și plângea cu amar.

Ușa se deschise; egumenul și óspeții intrară în chilia artistului. Era o mică cellă, cu o singură ferestru, prin care străbăteau rațele binefăcătoare ale sórelui și luminau scena ce urmă.

— „Angelico! scólă-te, — domni aceștia au venit la tine.“

Angelico, surprinsu, dér liniștitu, se sculă. Pe fața-i paidă se vedeau urmele durerii sufletesci, ér ochii îi străluceau plini de lacrimi.

„Fra Angelico“, dise unul dintre óspeți, „tu ai plânsu, noi ți-am conturbat dureria; ce a putut să fiă ceea ce fu în stare să sgudue într'atâta sufletul têu tare?“

Monachul își ridică ochii și privi spre tablou. Acesta numai acuma apărú în totă mărimea sa. Străinii se apropiară de el. Unul dintre ei uitându-și turbanul pe cap, acum spăriat ilu luă josu dinaintea chipului. Acolo era figura suferindă a Mântuitorului în mi-

autul celú mai pârșitoru alú suferințelor, — când acum stăndu lângă cruce ilu despóia de ultimul vestmentu, când durerea ucenicilor, iubiilor sei, când bucuria neună a inamicilor se arăta prin strigătele cele mai înfiorătoare. Numai dênșul stă liniștitu, ca și cum buzele lui tăcute arú vesti lumii: „Eu sunt adevărul și viața.“

Streinilor nu le-a trebuit altă explicare. Tabloulu a deslegat totul. A privi la el și a fi pârșit de o așa mare iubire a fostu lucru de unu minut. Și cea mai tare inimă bărbătescă încă se cutremura, vedându pe Dumnezeu murind pentru omeimea păcătoșă

Tabloulu reoglinda sufletul înaltu al marelui artistu; elu nu putea fi privit, fără ca inima spectatorului să nu se stringă, fără ca să nu i-se umple ochii de lacrimi. Unul dintre străini, după ce privi îndelungu tabloulu, se întorse spre Angelo și îi dise:

„O! câtu de mare, câtu de gloriosu ești tu Angelico!“

Monachul éráși își ținti ochii la pământu și tăcu.

„Si ești și fericit“, continuă acela. „Tu pârșit ceea ce sufletul têu creatu compune. Ești fericit, căci lumea îți pronunță numele cu entusiasm, îți ofere mărime și distincțiune. Vino Ange-

alte, are la ordinea țilei „lucrarea națională în mică și studențimea cehă“. La această adunare sunt invitați toți studenții cehi din circumscripțiile Olmütz, Prossnitz, Prerau, Littau și Hohenstadt.

Fortificațiile României.

Din București se scrie către „Staaten Korrespondenz“:

Lucrările de fortificare, pentru care camera a votat deunăzile un credit însemnat, se continuă fără încetare după planurile generalului Brialmont și ale locotenentului colonelului Schumann. După acestea, Bucureștii sunt destinați să fie eventuală o viitoare basă de operațiune și se înconjură în circumferință de 72 kilometri cu 18 forturi, care sunt legate unele de altele printr-o cale ferată.

Alu doilea rând de fortificații, în lungime de 80 kilometri are să se estindă dealungul râului Siret la vechia graniță dintre Moldova și Valahia. Punctele cele mai extreme ale acestora le formează orașul Focșani și portul Galați, cestu din urmă e depărtat 2 miluri de orașul Reni, care dela 1878 aparține Rusiei. Aceste fortificații au deci scopul să impedeze o eventuală înaintare de trupe rusești după trecerea Prutului.

Afară de acesta, se plănuiesc construirea duor fortărețe înafară de Galați, precum și fortificații în Dobrogea, în fine șanțuri cu valuri în dosul Secretului, pentru cari creditele de 136 milioane lei votate până acum mai că nu voru fi de ajunsu.

Informațiuni locale.

Atelieru surpatu. Alaltăseră după orele 7 s'a surpatu zidul celu mare dela atelierul de funăria din strada Căpitanului, în Prundu, și cu elu și coperisul. Nu s'a întemplat nicu o nenorocire. Acestu zidu încă de multu se inclinase într'o parte către pământu și amenința cu cădere. E datorita autorității comunale, ca în astfelu de casuri se ia măsurile necesare mai de timpuriu, ca să se înlătore nenorocirile.

Bătăia sângeră. Aseră pe la orele 10 s'a întemplat o bătăia sângeră în Strada nouă de sus. Îscându-se o certă între unu visitiu și unu soldat, lucrul ajunsu la păruială. Într'aceea veni unu altu soldat artilerist, care vrându să-i despartă, le pricinui câteva tăieturi cu cuțitul (tesacul) și-apoi o luă la fugă. Unu polițistu îl ajunsu, și în locu de

ală prinde, îi tăia soldatului mâna până la os. Sângele începă să-i curgă șiroie și după-ce fu legat la mână de-o servitor, fu dus de trei polițisti. Pe stradă sunt urme grăse de sânge.

Literatură.

„Călăuza călătorilor“ (Touren-Weiser) de Dr. Edw. Mysz pentru excursiuni în munții din împrejurimea Brașovului, cu o hartă în color pentru orientare și cu următoarele ilustrații: Coliba de pără de pe muntele Omă, Casa de pe Postovaru, Unu păstoru român. Editura lui Adolfu Albrecht în Brașov, 1890. Prețulu 85 cr.

Scopul acestei călăuze, în limba germană, este a da îndrumări celorlți cari voiesc a face excursiuni în munții ținutului Bârsei, despre părțile cele mai vrednice de vedutu și lămuririle necesare pentru a se pute evita neplăceri, precum și timpul câtu durază calea până la diferitele localități și prețulu transportului. Se mai dau lămuriri pentru îngrijire cu de-ale mănărei și, beuturii, cu îmbrăcăminte, despre încuarterare, conducători, pentru procurarea cailor de călărit și transportat bagaje, a biletelor de trecere granițelor, despre planurile și chartele ce sunt de folosit și care se găsesc în librăria A. Albrecht din Brașov. Călăuza mai cuprinde și nomenclatura localităților, apelor, munților — mai tôte în limba română — cu îndrumările necesare.

Călăuza acesta e lucrată cu mare îngrijire și o recomandăm călătorilor. La o a doua edițiune sperăm, că se voru îndrepta și erorile de tiparu strecurate ici coala în nomenclatură.

Dare de sémă

despre banii incurși pe sémă Asociațiunei transilvane la adunarea generală a despărțământului II, ținută în Zărnesci la 27 Iulie n. 1890.

Prin D-lu Dr. Iancu Mețianu s'au colectat dela d-nii din Zărnesci: Dr. Iancu Mețianu, proprietar mare 5 fl., Gavrilu Iuhas 6 fl., Ionița Danu, v.-prot. 5 fl., Dr. Aurelu Munteanu, adv. 5 fl., Dr. Eugen Mețianu 6 fl., Aurelu Cutean, farm. 6 fl.; precum și dela d-nii proprietari: Ioanu Șona 1 fl., Stanu Strevoiu 1 fl., Ioanu Strevoiu 1 fl., Ioanu Stăicu Comșia 1 fl., Nicolae M. Danu 50 cr., Iancu Comșia 50 cr., Ștefanu Crăciunu 50 cr., Ștoica Garoiu 1 fl., Dumitru Negru 1 fl., Ștefanu Băncilă 20 cr.; apoi: Ioanu Garnița, mésar 2 fl., Nicodinu Danu, inv. 1 fl., Ioanu Strevoiu, diac. 2 fl. Din Branu: Ioanu Rațiu not. cerc. 5 fl., Iuliu Szöcs 40 cr., Aldea Fluerașu 20 cr., Teodoru Cojanu 20 cr. Din Tohanulu vechiu: Ioanu Vladu, not. 1 fl. și din Avrigu (România): George Giuvelea 5 fl.

Prin d-lu Nicolau Garoiu, avocat și membru pe viață alu „Asociațiunei transilvane“, s'au colectat dela d-nii din

Făgărașu: Basiliu Rațiu, vicaru 5 fl., Ioanu Turcu protonot. comit. 5 fl., Dr. Andreiu Micu, adv. 5 fl.; din Zărnesci: Nicolau Penciu, jude reg. cerc. 5 fl., Ioanu Gogonea, contabil 5 fl., Nicolae Cinteza, med. cerc. 5 fl., Constantin Ianovicu contabil 6 fl., Ștefan Mețianu propr. 1 fl., Nicolae Guguanu, propr. 1 fl., Andreiu Senchea v.-not. 1 fl., Bartolomeiu Bude, inv. dirig. 1 fl. Din Voila: Georgiu Dobrinu inv. dirig. 5 fl. Din Poiana mărului: Moise Micu, parochu gr. or. 6 fl. și Simeonu Ianculescu, not. cercualu 5 flor.

Prin d-lu Aldimiru Badiu, notaru, s'a colectat dela d-nii din Zărnesci: Ioanu I. Comșia, comerc. 6 fl., Ștanciu Garoiu, diurnistu 6 fl., Aldimiru Badiu, not. 6 fl., Comuna Zărnesci 5 fl., Ioanu Dima Comșia, propr. 1 fl., Nicolae Pană, v.-primaru 1 fl., Ioanu Comșia Baiu, bir. tașu 1 fl., Vladu Vulsanu, măcel. 40 cr., N. N. 10 cr.

Prin casarul despărțământului, d-lu Nicolae Cosgarea, căpitanu în pens., s'a încasat dela: Ilustr. Sa Ioanu Cav. de Puscariu 2 fl., Mihaelu Danu, economu în Zărnesci 1 fl.

Suma totală încasată în Zărnesci 143 fl.

Prin d-lu avocat Nicolau Garoiu s'au predat casarului despărțământului următoarele sume încasate dela din d-nii Vlădeni: Iacobu Zorca, notaru cercualu 3 fl., Biserica gr. orientală din Vlădeni 2 fl., Iacobu Zorca, parochu 1 fl., Comuna Vlădeni 3 fl., Vasilie Belciu, primaru în Vlădeni 1 fl.

Prin lista deschisă la despărțământu în Făgărașu și juru prin casarul despărțământului Nicolae Cosgaria, Căpitanu în pensiune, au incurș dela d-nii din Făgărașu: Dr. Ștefan Popu, proto-medicu comitatensu 5 fl., Ioanu Florea asessor la sedria orf. 5 fl., Dr. Nicolae Motoc, avocat 5 fl., Dumitru Chisieranu, capelan 5 fl., Ioanu Cinteza, protocolistu la cărțile fundare 5 fl., Ioanu Dejenaru, contabil la banca „Furnica“ 5 fl., George Aiseru, comerciant și proprietar 5 fl., George Boieru a lui Gavrilu, proprietar 5 fl. Apoi d-nii: Alesandru Belle, prim-pretore în Șercaia 5 fl., Iosifu Cațaveiu, parochu gr. ort. în Lissa 5 fl., Ioanu Dobrinu, parochu gr. cat. în Bucium 5 fl., Vasilie Cernea, sub-jude reg. cercualu în Cinculu mare 5 fl., Haritonu Prescurea, proprietar în Cinculu mare 5 fl., Dr. Ștefan Comșia, medicu cercualu în Arpașulu inf. 5 fl., George Ganea, propriet. în Lissa 5 fl., Valeriu Popa Comșia, parochu gr. cat. în Copăcelu 5 fl., Alesandru Pocolu, concipientu adv. în Făgărașu 5 fl., și George Pralea parochu gr. ort. în Brăza 5 fl. Totalu 243 fl.

Făgărașu, 16 Augustu 1890.

Basiliu Rațiu, Nicolae Cosgaria, președ. cassaru.

NB. Domni membrii, cari încă nu și-au solvitit tacele, sunt rugați a le trimite câtu mai curându, ca să nu se trecă ca: „Restanțier.“

Cunună. D-lu Diamand I. Dușoiu și d-ra Fabiola R. B. Pitășu, își voru serba cununia Duminecă în 19 (31) Augustu la orele 5 d. a. în Biserica sf. Nicolae din Brașov.

Telegramă particulară a „Gaz. Trans.“

Reghinu, 16 (28) Augustu. Adunarea generală a „Asociațiunei transilvane pentru literatura și cultura poporului român“ e bine cercetată, cu deosebire de Români din împrejurime. Testațiunea lui Ionu Olteanu a făcutu mare impresiune.

Necrologu.

George Bozianu, cofetaru, a încetat din viață Marți în 14 Augustu a. c., la 11 ore sera. în vârstă de 66 ani. Despre acesta durerăsadă pierdere se înscințeză tôte rudeniile, amicii și cunoscuții decedatului. Rămășițele pământesci se voru ridica Joi în 16 Augustu la 4 ore d. a. din capela cimiterului gr. or. din Grăveru, unde se voru înmormenta. Brașov, 15 Augustu 1890.

Cursulu pieței Brașov
din 28 Augustu et. n. 1890.

Banote românești Camp.	888	Vend.	894
Argintu românesc	880	„	885
Napoleon-d'or	8.92	„	8.98
Lira turcescă	10.20	„	10.25
Imperiali	9.18	„	9.23
Galbeni	5.25	„	5.30
Seris. franc. „Albina“ 4 ⁹ / ₁₀	101.—	„	—
„ „ 5 ⁹ / ₁₀	99.50	„	—
Rubie rusești	134.—	„	135.1/2
Mărci germane	—	„	—
Discontulu 6—8 ⁹ / ₁₀ pe an.	—	„	—

Cursulu la bursa de Viena
din 27 Augustu et. n. 1890.

Renta de aur 4 ⁹ / ₁₀	101.25
Renta de hărtă 5 ⁹ / ₁₀	99.90
Împrumutul căilor ferate ungar. aur	112.50
dto argintu	97.80
Bonuri rurale ungar.	89.40
Bonuri croato-slavone	104.25
Despăgubirea pentru dijma de vinu ungurescu	—
Împrumutul cu premiulu ungurescu	137.—
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	127.—
Renta de hărtă austriacă	88.—
Renta de argintu austriacă	89.55
Renta de aur austriacă	106.95
Losuri din 1890	138.—
Acțiunile băncii austro-ungar.	952.—
Acțiunile băncii de credit ungar.	353.75
Acțiunile băncii de credit austr.	308.—
Galbeni împărătesci	5.35
Napoleon-d'or	8.98 1/2
Mărci 100 imp. germane	85.22 1/2
Londra 100 Lăvre sterlinge	111.70

Editor și redactor responsabil: Dr. Aurel Mureșianu.

lico! pe tine te așteptă Roma și tötă gloria ei. Vino cu noi.“

— „Acea nu o faci!“ răspuse artistulu. „Eu mi-am alesu mănăstirea pentru totdeuna. Pe inima mea, nicu strălucire, nicu tesauru, nicu distincțiune n'o pöte îndupleca. Aici voiu să rămănu!“

„Acesta i a treia provocare“, continuu celalaltu öspe. „Roma va considera de sumeția, decât unu monachu îi va refusa ofertele strălucite.“

— „Ce mi ajunge mie acea mărire,“ — răspuse Angelico — „decă sufletulu meu nu se bucură de ea. Ce sunt eu? Artistu? O! cuvëntu amăgitoru, inventat de vanitatea lumei. Nu mi acusași sufletulu de sumeția; străinu am fost de ea în tötă viața mea. Eu am abđis de strălucire și de gloriă. Decă Roma cercă artistu în Angelico, atunci s'a înșelat, căci eu sunt monach.“

„Tredește-te, Angelico!“ strigă iritat primulu. „Scii ce te așteptă în viitoru? Decă inima ta desprețuesce mărirea, atunci nu ești artistu, pentru-că gloria e nutremëntulu vivificatoru alu artistulu!“

— „O! nu, vă înșelați!“ — răspuse artistulu. „Arta e conversarea cu Dumneđeu*“) și răsplata e în sine. Artistulu e

favoritul Domnului, părtașulu grațiilor lui. Pe adevăratulu artistu nu-lu înteresază nicu o fericire lumescă. Numai acela trăiesce artei, care trăiesce lui Dumneđeu.“

La cuvintele aceste însuflețite se făcu o tăcere profundă.

„Și patria, ta Angelico?“ întrebă cel mai tineru.

Sinulu monachului tremura de suspinuri grele. Töte, töte i-le-au adus aminte, ca să-i misce sufletulu. O! pentru ce nu a pututu să rupă și acestu firu ultim, care-lu lega de lume.

— „Țera mea, țera mea“, continuu încetu într'unu tonu sərbătoreșcu, — „nu-i aici, — e colo, colo sus!“

Și era i-se aședă pe față acea strălucire cerescă, care nu se pöte observa, decât pe fețele acelor ömeni, cari pentru Dumneđeu au abđis de töte bucuriile!

Artistulu căđu în genunchi, cu mâna dreptă își acoperi față, cu cealaltă le făcu semn să se depărteze.

— „Mergeți, mergeți! Eu am fostu fericitu până acuma, și acuma voiți a face să guste sufletulu meu beția seducătoare a măririi? O, Dumneđeule! câtu sunt de nefericitu!... Mergeți! mergeți!... eu nu sunt artistu, — voi mă numiți de atare... Eu am trăit lui Dumneđeu și voi acuma voiți a-mi arăta bucuriile de-

șerte ale lumei, ca sufletulu meu amețitu să cadă în prăpastia... Mergeți, eu sunt monach, și claustrulu nu-lu voiu părăsi nicu pentru ori-care bucuria lumescă.“

Toți steteau pötrunși. Sublimitatea momentulu făcu să amuțescă buzele tuturor. Renumitul artistu, omulu cel mai mare alu evului său, acolo zăcea în pulvere înaintea opului său măreț, și acela căruia i-a promis lumea töte bucuriile sale, acela a invinsu cu inima tare dorințele ömenilor.

Unulu dintre străini păși acum la egumen. Scöse de sub mantau o scrisore și i-o întinse.

„Din Roma“, dișe, „dela Sântia Sa Părintele.“

Egumenulu luă scrisörea plinu de uimire, o sörută cu venerațiune și o desfăcu. Străinii s'au tras la oparte. Egumenulu ceti scrisörea și dișe:

— „Fra Angelico! scöla! Sântulu nostru părinte, Nicolau alu V-lea, te numesce prin aceste orduri „pictoru de curte.“

Monachulu artistu se sculă plinu de mirare...

„Pe mine! părinte! pe mine?!“

„Pe tine, Giovanni da Fiesole!“ răspuse cu solemnitate unulu dintre trimiși. „Ai fostu pus la o mare și pericu-

lósă probă, dér ai invinsu. Giovanni da Fiesole! Roma te chiamă și tu contrađici?“

Artistulu își plecă capulu, suspin adencu, apoi șopti încetu:

— „Fia cum voiesce Dumneđeu! Să mergem!“

Fiesole a mersu la Roma și a rëmasu devotatu artei sale până la mörte. Opurile lui nimenea nu le-a pututu imita. Töte sunt străbătute de căldura religiunei adevărate, și sunt atätu de frumoșe, încätu după Vasari, „non possono essere altrimenti in cielo“ (In ceru nu potü să fiă mai frumoșe.)

Giovanni da Fiesole a fostu unu monach atätu de perfectu pe câtu și pictoru. Pe Christosu și pe SS. martiri îi depinșea tot-deuna între lacrimi și adese-ori ständu în genunchi. În viața lui nu a făcutu nicu o coregere pe opurile sale, căci elu credea, că în arta sa se manifestă grația divină, pe care omulu n'o pöte corege.

Fiesole a fostu pictoru biserice scü. Elu a datu unu esemplu bunu urmașilor lui despre acea, că singură religiunea adevărată, credința firmă, pöte să ri dice arta la adevărata trëptă a nemuririi.

(M. Xaver.) Iuliu Moldovanu.

*) Cuvintele proprii ale artistului, despre ce a avut firmă convingere.

Nouă antreprisă a Otelului „Europa”

Am onore ă aduce la cunoscința prea onor. publicii din locu și călătorilor, că dela 1 Septemvre n. c. voiu lua in arendă Otelul „EUROPA” arangată din nou și mărită cu mai multe odăi.

Mă voiu nisui cu cea mai mare sirguintă se satisfacă cerințeloră pré onor. publicii punctuosă și ieftină.

Atragă in deosebi atențiunea la **măncările** ce se voră pregăti cu gustă și la **vinurile** de masă de-o calitate eminentă și ieftine.

Brasovă, 28 Augustă 1890.

Cu deosebită stimă

EDUARD WEISS,

arendatoră.

410,3-1

Sosirea și plecarea trenurilor în Brasovă.

I. Plecarea trenurilor:

1. Dela Brasovă la Pesta

Trenulă de persoane: 10 ore 32 minute sãra.
Trenulă acceleratã: 2 ore 43 minute dupã amãdã.
Trenulă omnibus: 4 ore diminetã.

2. Dela Brasovă la Bucuresci:

Trenulă de persoane: 5 ore 30 minute diminetã.
Trenulă acceleratã: 2 ore 33 minute dupã amãdã.
Trenulă de mãrfuri cu vagone de persoane: 12 ore 23 min. dupã amãdã.

ABONAMENTE la „GAZETA TRANSILVANIEI”

Prețulă abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei lună 3 fl. —
Pe șese lună 6 fl. —
Pe ună ană 12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei lună 10 fr.
Pe șese lună 20 fr.
Pe ună ană 40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe ană 2 fl. —
Pe șese lună 1 fl. —
Pe trei lună 50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe ană 8 franci.
Pe șese lună 4 franci.
Pe trei lună 2 franci.

Abonamentele se facă mai ușoră și mai repede prin mandate poștale.

Domnii, cară se voră abona din nou, să binevoiăscă a scrie adresa lămurită și a arăta și poșta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.”

Mersulă trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stată r. u. valabilă din 1 Iunie 1890.

Budapesta-Predeală				Predeală-Budapesta				B.-Pesta-Aradă-Teiuș				Teiuș-Aradă-B.-Pesta				Copșa-mică-Sibiu				
Trenă accele- rată.	Trenă accele- rată	Tren de perso- ne	Tren de perso- ne	Trenă accele- rată	Trenă de pers.	Trenă accele- rată	Trenă de perso- ne	Trenă accele- rată	Trenă de pers.	Trenă de pers.	Trenă accele- rată	Trenă de pers.	Trenă de pers.	Trenă accele- rată	Trenă de pers.	Trenă de pers.	Copșa-mică	Tr. de p.	Tr. de p.	Tr. om.
Viena	3.25	8.—	10.50	Bucuresci	7.55	4.45	Viena	8.—	10.50	3.25	Teiuș	12.59	4.51	Copșa-mică	4.05	10.47	7.10	4.05	10.47	7.10
Budapesta	9.25	2.—	7.35	Predeală	1.08	4.10	Budapesta	2.—	8.15	9.40	Alba-Iulia	1.39	5.27	Șeica mare	4.35	11.17	7.43	4.35	11.17	7.43
Szolnok	11.29	4.05	11.07	Timișă	1.37	4.50	Szolnok	4.20	11.18	1.02	Vințulă de josă	1.56	5.44	Lómneșă	5.16	11.58	8.27	5.16	11.58	8.27
P. Ladány	1.07	5.46	1.20	Brasovă	2.13	5.50	Aradă	8.10	3.50	5.27	Șibotă	2.23	6.06	Ocna	5.47	12.29	8.59	5.47	12.29	8.59
Oradea-mare	2.24	7.01	3.02	Feldióra	2.43	4.—	Glogovaț	2.20	4.10	5.50	Orăștia	2.49	6.28	Sibiu-Copșa-mică	6.10	12.52	9.23	6.10	12.52	9.23
Mező-Telegd	2.32	7.11	3.09	Apața	3.12	4.44	Györök	2.34	4.22	6.02	Simeria (Piski)	3.37	7.10	Sibiu	7.35	4.34	9.50	7.35	4.34	9.50
Bév	3.02	7.41	3.48	Augustină	3.32	5.20	Paulișă	3.05	4.58	6.34	Deva	3.53	7.26	Ocna	8.02	4.58	10.14	8.02	4.58	10.14
Bratca	3.33	8.16	4.31	Homorodă	3.47	5.47	Radna-Lipova	3.23	5.16	6.52	Branicica	4.18	7.49	Lómneșă	8.30	5.25	10.40	4.43	8.10	10.40
Bucia	4.26	9.05	5.40	Hașfalău	4.20	6.35	Conop	3.39	5.38	7.17	Iia	4.43	8.10	Șeica mare	9.05	5.55	11.10	4.53	8.21	11.10
Ciucia	4.58	9.35	6.22	Sighișora	5.25	8.12	Bérvava	5.53	7.33	8.20	Gurasada	4.53	8.48	Copșa-mică	9.34	6.20	11.35	5.21	8.48	11.35
Huiedin	5.49	10.25	7.11	Elisabetopole	6.12	9.29	Soborșină	6.15	8.20	8.20	Soborșină	5.56	9.17	Cucerdea-Oșorheiu	9.34	6.20	11.35	6.46	9.54	11.35
Stana	6.02	10.35	7.24	Mediașă	6.33	10.10	Zamă	6.58	8.49	9.16	Bérvava	6.46	9.54	Reghinulă săsescă	7.20	10.09	10.09	7.02	10.09	10.09
Aghiriș	6.12	11.02	7.54	Copșa mică	6.48	10.32	Gurasad.	7.22	9.16	9.32	Conop	7.22	9.16	Cucerdea	7.36	10.38	10.38	7.36	10.38	10.38
Ghirbău	6.27	11.23	8.11	Micăsasa	7.22	11.47	Iia	7.38	9.32	9.32	Radna-Lipova	7.36	10.38	Reghinulă săsescă	7.36	10.38	10.38	7.36	10.38	10.38
Nădășel	6.42	11.38	8.26	Blași	7.51	12.23	Branicica	7.54	9.51	9.51	Paulișă	7.54	10.51	Cucerdea	7.54	10.51	10.51	7.54	10.51	10.51
Clușiu	6.59	11.53	8.41	Crăciunelă	8.45	12.44	Deva	8.14	10.18	10.18	Györök	8.14	11.08	Cheța	8.14	11.08	11.08	8.14	11.08	11.08
Apahida	7.11	12.03	8.55	Teiuș	8.45	12.44	Simeria (Piski)	8.43	10.44	10.44	Glogovaț	8.03	11.08	Ludoșă	8.03	11.08	11.08	8.03	11.08	11.08
Ghirăș	7.31	12.42	9.18	Aiudă	8.15	12.23	Orăștia	9.12	11.14	11.14	Aradă	7.45	9.05	M.-Bogata	7.45	9.05	12.10	7.45	9.05	12.10
Cucerdea	7.55	1.18	9.49	Vințulă de susă	8.15	1.50	Șibotă	9.34	11.39	11.39	Szolnok	11.51	2.25	Iernută	4.33	9.57	4.54	11.51	2.25	4.47
Uióra	1.25	9.56	11.27	Uióra	8.45	2.20	Vințulă de josă	9.56	12.05	12.05	Alba-Iulia	1.55	5.50	Sănpaulă	4.48	10.12	5.10	1.55	5.50	7.45
Vințulă de susă	1.33	10.02	11.35	Cucerdea	9.16	3.33	Alba-Iulia	10.17	12.26	12.26	Teiuș	10.44	12.58	Mirașteu	5.11	10.35	5.34	10.44	12.58	6.05
Aiudă	1.47	10.22	12.02	Ghirăș	9.43	3.15	Teiuș	10.44	12.58	12.58	Viena	7.20	1.40	Oșorheiu	5.30	10.54	5.35	7.20	1.40	6.05
Teiuș	1.55	10.39	12.26	Apahida	9.51	4.32	Simeria (Piski)-Petroșeni	7.17	11.28	3.50	Petroșeni	6.05	10.42	Reghinulă săsescă	7.20	7.—	7.—	9.51	4.32	7.52
Orăștia	2.03	10.57	1.18	Clușiu	10.36	5.28	Simeria	7.54	12.12	4.32	Banița	6.46	11.23	Oșorheiu	7.24	5.54	10.20	10.36	5.28	4.53
Crăciunelă	2.11	11.07	1.54	Nădășel	10.48	6.05	Streiu	8.45	1.08	5.20	Crivadia	7.26	11.57	Reghinulă săsescă	7.24	5.54	10.20	10.48	6.05	5.30
Blași	2.19	11.16	2.11	Ghirbău	10.59	6.26	Hațegă	9.05	2.03	6.15	Pui	8.07	12.33	Oșorheiu-Cucerdea	7.24	5.54	10.20	10.59	6.26	5.48
Micăsasa	2.29	11.26	2.49	Aghireșă	11.07	6.42	Pui	9.05	2.03	6.15	Crivadia	8.07	12.33	Reghinulă săsescă	7.24	5.54	10.20	11.07	6.42	6.11
Copșa mică	2.33	11.36	3.23	Stana	11.15	6.58	Crivadia	10.37	2.51	7.03	Hațegă	8.51	1.19	Oșorheiu	7.24	5.54	10.20	11.15	6.58	6.11
Mediașă	2.38	11.46	3.46	Stana	11.23	7.24	Banița	11.26	3.30	7.43	Streiu	9.41	2.09	Reghinulă săsescă	7.24	5.54	10.20	11.23	7.24	7.12
Elisabetopole	2.43	11.56	4.27	B. Huiedin	12.01	7.47	Petroșeni	12.—	4.02	8.15	Simeria	10.20	2.47	Oșorheiu	7.24	5.54	10.20	12.01	7.47	6.43
Sighișora	2.48	12.06	5.39	Ciucia	12.31	8.27	Aradă-Timișóra	6.18	4.18	4.18	Timișóra	6.30	1.10	Reghinulă săsescă	7.24	5.54	10.20	12.31	8.27	7.12
Hașfalău	2.53	12.16	6.03	Bucia	12.41	8.49	Timișóra-Aradă	6.40	4.40	4.40	Mercizfalva	7.23	1.59	Mirașteu	7.44	6.14	10.39	12.41	8.49	10.41
Homorodă	2.58	12.26	7.51	Bratca	1.10	9.08	Aradă	7.05	5.05	5.05	Orczifalva	7.49	2.19	Sănpaulă	8.07	6.37	11.02	1.10	9.28	7.51
Augustină	3.03	12.36	8.36	Rév	1.19	9.19	Aradulă nou	7.33	5.33	5.33	Vinga	8.16	2.46	Iernută	8.29	6.58	11.23	1.19	9.28	8.47
Apața	3.08	12.46	9.10	Mező-Telegd	1.26	9.28	Németh-Ságh	7.56	5.50	5.50	Németh-Ságh	8.37	3.03	M. Bogata	8.29	6.58	11.23	1.26	9.28	9.10
Feldióra	3.13	12.56	9.44	Oradea-mare	1.47	9.44	Vinga	8.14	6.06	6.06	Aradulă nou	9.09	3.41	Ludoșă	9.35	7.41	12.06	1.47	9.44	10.31
Brasovă	3.18	13.06	10.31	P. Ladány	1.55	9.52	Orczifalva	8.14	6.06	6.06	Aradă	9.25	3.55	Cheța	9.51	7.57	12.22	1.55	9.52	10.31
Timișă	3.23	13.16	11.23	Szolnok	2.01	10.01	Mercizfalva	8.14	6.06	6.06	Aradă	9.25	3.55	Cucerdea	10.23	8.26	12.50	2.01	10.01	11.23
Predeală	3.28	13.26	12.08	Budapesta	2.08	10.08	Timișóra	9.04	6.50	6.50	Aradă	9.25	3.55	Simeria (Piski)-Unied.	10.23	8.26	12.50	2.08	10.08	11.23
Bucuresci	3.33	13.36	12.08	Viena	2.13	10.13	Ghirăș-Turda	7.40	10.50	3.56	Turda	6.05	9.40	Simeria (Piski)	10.23	8.26	12.50	2.13	10.13	11.23
	3.38	13.46	12.08		2.21	10.21	Turda-Ghirăș	8.—	11.10	4.10	Ghirăș	6.25	10.—	Cerna	10.23	8.26	12.50	2.21	10.21	11.23
	3.43	13.56	12.08		2.28	10.28	Sighișóra-Odorheiu	7.40	10.50	3.56	Odorheiu	6.25	10.—	Uniedóra	10.23	8.26	12.50	2.28	10.28	11.23
	3.48	14.06	12.08		2.35	10.35	Odorheiu-Sighișóra	7.40	10.50	3.56	Sighișóra	6.25	10.—	Simeria	10.23	8.26	12.50	2.35	10.35	11.23
	3.53	14.16	12.08		2.43	10.43		7.40	10.50	3.56	Odorheiu	6.25	10.—		10.23	8.26	12.50	2.43	10.43	11.23
	3.58	14.26	12.08		2.51	10.51		7.40	10.50	3.56	Odorheiu	6.25	10.—		10.23	8.26	12.50	2.51	10.51	11.23
	4.03	14.36	12.08		2															